

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

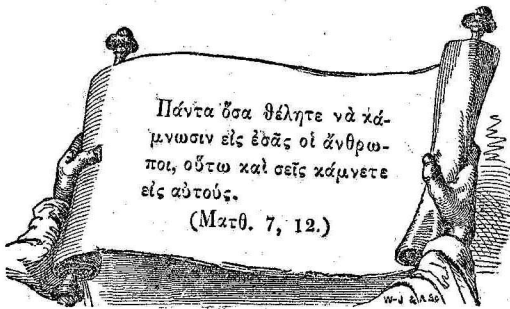

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ 7^ο 7
ΑΡΙΘ. 70.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1873.

Τιμή ἑτησία, Ἀθηνῶν λ. 50
" " Ἐπαρχιῶν " 60
" " Τουρλίας δρ. 1,00

Πάντα ὅσα θέλητε νὰ κά-
μνωσιν εἰς ἑσᾶς οἱ ἄνθρω-
ποι, οὕτω καὶ σεῖς κάμνετε
εἰς αὐτούς.
(Ματθ. 7, 12.)

ΤΑ ΧΑΡΟΠΟΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Ὁ Μονογενῆς καὶ ἀγαπητὸς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀφήσας τὴν ἐν τοῖς οὐρανοῖς δόξαν Αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τοῦτον τὸν ἀμαρτωλῶν ἡμῶν κόσμον διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τουτέστιν, ἀπὸ τὸν αἰῶνιον θάνατον καὶ νὰ μᾶς κάμῃ τέκνα τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα τῶνόντι εἶναι μεγάλης χαρᾶς εὐαγγέλια. Οἱ ἄγγελοι πρὸς θαυματολόγιαν τοῦ ἐνδόξου τούτου γεγονότος ἔψαλλον χαροποῖους ὕμνους, καὶ ἡμεῖς βεβαίως, διὰ τῶν ὁποίων τὴν σωτηρίαν ἦλθεν ὁ Σωτὴρ, κρέπμι νὰ χαίρωμεθα καὶ νὰ ἀγαλλώμεθα. «Ὅποια θαυμαστὴ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ταύτης, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι, Θεὸς ἀγάπης. Οὗτος ἐξαπέστειλεν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ διὰ νὰ ὑποφέρῃ καὶ ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ μάλιστα ἐνῶ ἀκόμη ἤμεθα ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ ἀποστάται. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἔπραττε τοῦτο ὑπὲρ τῶν πιστῶν δούλων Αὐτοῦ, πάλιν βεβαίως ἔπρεπε νὰ θαυμάζωμεν διὰ τὴν ἀγαθότητα Αὐτοῦ. Ἄλλ' ἔταν ἐνθυμώμεθα τοῦτο, ὅτι, ἐνῶ ἤμεθα ἔτι ἐχθροὶ αὐτοῦ, ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη, ὑπέφερε καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, πρέπμι νὰ συναισθανώμεθα ὅτι ἡ ἀγάπη αὐτῆ εἶναι ὄχι ἀγάπη ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ.

ΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑΙ.

Ἡ πρόνοια καὶ ἡ παντοφρία τοῦ Θεοῦ εἶναι θαυμάσιος τόσον εἰς τὰ μεγάλα, ὅσον καὶ εἰς τὰ μικρὰ ζῶα. Ἴδετε, φίλοι μου, τί κάμνει ἡ μέλισσα. Νομίζετε ὅτι συνάξει μέλι διὰ νὰ τρέφῃται καθ' ἑκάστην; Ὅχι φωνάζει αὐτῆ, τὴν ὁποίαν ἀδικεῖται νομίζοντες ὅτι κάμνει οὕτως. Ἄ Εὐὼ κάμνω τὴν προμήθειάν μου διὰ τὸν χειμῶνα, ὅτε τὰ δένδρα θὰ χάσωσι τὰ φύλλα των, καὶ ἡ γῆ θὰ καλυφθῇ ὑπὸ πάγου.» Ναι, φίλοι μου, τοῦτο ἀκριθῶς κάμνει ἡ μέλισσα. Ἐκ τῶν ἀνθέων συνάξει μέλι καὶ κηρίον, καὶ τὸ μὲν μέλι θέτει εἰς τὸν στόμαχόν της, τὸ δὲ κηρίον κολλᾷ εἰς τοὺς πόδας της!

Μέγα καλῆθιον πρὸς τὸν κάτω στενὸν, τίθεται ἀντιστρόφως χαμαὶ, ἀφίεται δὲ μικρὰ τρόπα διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαινοεργαίνουσιν αἱ μέλισσαι· τοῦτο καλεῖται κυψέλη. Ἄν οἱ ἄνθρωποι δὲν τῆς κατασκευάσουν κυψέλην, εὐρίσκει αὐτῆ καμμίαν ραγάδα βράχου, ἢ κοῦφωμα δένδρου καὶ ἐκεῖ κάμνει τὴν φωλεάν της, ὅπου διὰ τοῦ κηρίου κατασκευάζει μικρὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐναποταμιεύει τὸ μέλι της.

Ἡ μέλισσα, φίλοι μου, δὲν γνωρίζει οὔτε τὴν ἀμέλειαν, οὔτε τὴν παρακοῆν, οὔτε τὴν δικηραίαν· ἂν δὲ κήμια φανῆ τοιαύτη ἀμέσως ἐξαρίζεται τῆς κυψέλης ἢ καὶ φωνεύεται. Αἱ μέλισσαι ἐκπληροῦσι πιστῶς τὸ καθήκον των, τὸ ὅποιόν ὁ Θεὸς ἐδίδασκεν εἰς αὐτάς, καὶ ὁ Θεὸς τὰς τρέφει. Ἄν λοιπὸν ὁ Θεὸς τρέφῃ τὰς μελίτσας, πόσον μᾶλλον δὲν θὰ θρέψῃ καὶ προστατεύσῃ ἡμᾶς—τὰ τελειότερα τῶν δημιουργημάτων τῶν ὅσταν ἐκτελωμένον προθύμως καὶ πιστῶς τὰ καθήκοντα ἡμῶν ;

K. Σ. K.

Ο ΙΠΠΟΣ ΤΩ ΣΕΝΤΛΑΝΤΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ.

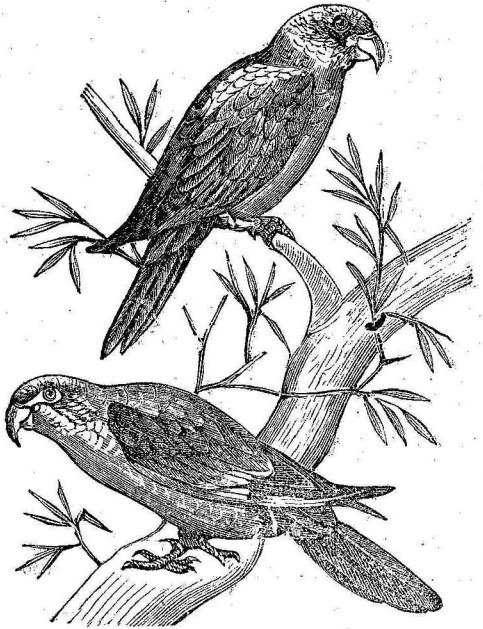
Διάφορα εἶδη ἡμιαιγίων ἵππων εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τὰς νήσους τῆς Μεγάλης Βρετανίας· ἐκ τῶν ὁποίων τὸ γνωστότατον εἶναι ὁ καλούμενος Σελτικὸς ἵππος.

Τὸ παράξενον καὶ ζωηρὸν τοῦτο μικρὸν ζῶον εὐρίσκεται εἰς τὰς νήσους τὰς κειμένας πρὸς τὴν βόρειον ἄκρην τῆς Σκωτίας, ὅπου περιπλανᾶται εἰς ἀγρίαν κατάστασιν, καὶ ὁ ταχὺν δύναται νὰ τὸ μεταχειρισθῆ, ἂν ἡμπορέσῃ νὰ τὸ συλλάβῃ. Καίτοι τὸ μέγεθος αὐτοῦ εἶναι μικρὸν, ἔχον ὕψος μόνον τριῶν περίπου ποδῶν, μολοντοῦτο ἔχει θαυμαστὴν δύναμιν καὶ τρέχει εὐκόλως φέρων ἐπὶ τῆς βράχειός του ἄνθρωπον μεσίου βάρους.

Λέγεται ὅτι ἐν τῶν μικρῶν τούτων ζῶων ἔφερον ἄνθρωπον, ζυγίζοντα 60 δικάδας, εἰς μίαν ἡμέραν τεσσαράκοντα μιλίων διάστημα. Ἡ μὲν κεφαλή τοῦ μικροῦ τούτου ἵππου εἶναι μικρά, ὁ δὲ λαιμὸς εἶναι βραχὺς· καὶ καλῶς μεμρφωμένος καὶ κεκαλυμμένος ὑπὸ δασείας καὶ πυκνῆς χαιτίης ἧτις πίπτει βοστρυχηδὸν σχεδὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ. Πολλάκις εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Σκωτίαν βλέπει τις ζεύγη, ἐκ τούτων τῶν ζωηρῶν μικρῶν ζῶων, σύροντα μικρὰς ἀμάξας εὐγενῶν κυριῶν, καὶ ἐκτελοῦντα θαυμασίως καὶ λαμπρῶς τὸ καθήκον των καὶ, προσέτι, παριστάνοντα ὠραῖον καὶ ἐλκυστικὸν θέαμα.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΠΑΡΑΞΕΙΓΜΑ ΥΙΚΗΣ Σ ΑΓΑΓΗΣ.

Παιδίον τι εἰς τὴν Κίναν, τὴν ἡλικίαν ὀκταετῆς, ἔδωκεν ἰσχυρὸν δαῖμα υἱικῆς ἀγάπης, τὸ ἐφεξῆς. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν τῶσον πτωχοὶ, ὥστε δὲν εἶχον ν' ἀγοράσωσιν ἕνα κωνωπολόγον. Ὁ δυσυχῆς παῖς ἐπροσπάθησε κατὰ διαφόρους τρόπους νὰ ὑπερασπισθῆ τοὺς γεννήτορας αὐτοῦ ἀπὸ τὰ ἀλγεινὰ κεντήματα τῶν ἐντόμων τούτων, πλὴν εἰς μάτην. Τελευταίον, τοῦ ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν ἡ μέθοδος αὐτή. Ἄφου ἐπλαγιάσαν οἱ γονεῖς του, ἐκάθισεν πλησίον τῆς κλίνης, ἐξεδύθη ἕως τὴν μέσην, καὶ ἀφῆκε τοὺς κῶνωπας νὰ καθίζωσιν ἐπάνω του, χωρὶς νὰ τοὺς δεικνῇ. «Ὅταν χορτάσωσιν,» εἶπεν, «ἀπὸ τὸ αἷμά μου, θέλουν παύσει τοῦ νὰ ἐνογλώσω τοὺς γονεῖς μου.» Τῶσον μεγάλαις θυσίας ἡμπορεῖ νὰ κάμνη ἡ ἀληθὴς φιλοστοργία!

Ο ΨΙΤΤΑΚΟΣ (παπαγάλος.)

Εἰς τὸ πολυάριθμον γένος τῶν ψιττακῶν ὑπάγονται διάφορα εἶδη πτηνῶν μὴ ὑπαρχόντων εἰς τὴν Εὐρώπην· τὰ κυριώτερα εἶδη τῶν ψιττακῶν εἶναι τὰ ἐξῆς, ὁ φαίδς ψιττακὸς, ὁ πράσινος, ἢ ψιττάκη, ὁ δολιχόουρος ψιττακὸς, καὶ ὁ κατακόης. Τὰ δύο τελευταῖα εἶδη εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν· ὁ δολιχόουρος εἶναι ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν πτερῶν του· ὡς δὲ ὁ κατακόης, οὕτω καὶ ὁ δολιχόουρος στερεῖται φωνῆς γλυκείας καὶ δὲν ὀμιλεῖ. Ὁ φαίδς ψιττακὸς καὶ ὁ πράσινος ὄντες νοημονέστατοι πάντων, ὀμιλοῦσι κάλλιστα· Ἡ ψιττάκη μικροτέρα